

วารสารคำพิพากษาศาลฎีกา ของสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาภาค ๑

ฉบับที่ ๒ ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

สิทธิอุทธรณ์หรือฎีกาในคดีอาญาที่จำเลยเป็นเด็กหรือเยาวชน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๑๓/๒๕๖๐ และ ๔๑๕/๒๕๖๐ (ประชุมใหญ่)

จำเลยอุทธรณ์ว่าไม่ได้กระทำความผิด แต่ไม่ได้อุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นที่ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยไปรับการฝึกและอบรมมีกำหนดขั้นต่ำ ๓ เดือน อุทธรณ์ของจำเลยจึงเป็นอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ดังนั้น การพิจารณาว่าจำเลยจะอุทธรณ์ปัญหาข้อเท็จจริงว่าไม่ได้กระทำความผิดได้หรือไม่นั้น ต้องพิจารณาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๓ ทวิ ซึ่งห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นในปัญหาข้อเท็จจริงในคดีซึ่งมีอัตราโทษอย่างสูง ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับที่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ ลดมาตราส่วนโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๕ กึ่งหนึ่ง จำคุก ๖ เดือน อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔๒ (๑) ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวไปรับการฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เขต ๕ จังหวัดอุบลราชธานี มีกำหนดขั้นต่ำ ๓ เดือน นับแต่วันพิพากษาศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่ เห็นว่า เป็นกรณีที่ศาลชั้นต้นซึ่งเป็นศาลเยาวชนและครอบครัวใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนแทนการลงโทษทางอาญาแก่จำเลย ไม่เป็นการลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๘ อันจะเข้ากรณียกเว้นที่จะมีสิทธิอุทธรณ์ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๓ ทวิ จึงต้องห้ามอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง